

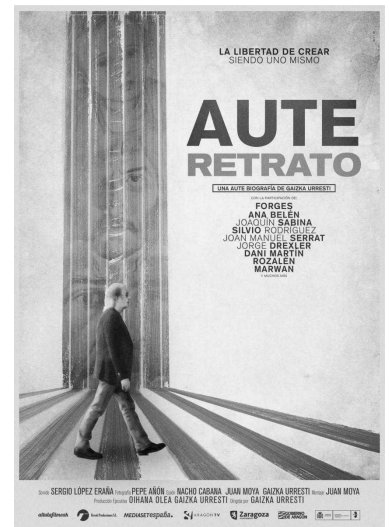

Carrer Portal Nou, 7 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.com
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

AUTE RETRATO
Espanya, 2019
Direcció: Gaizka Urresti
Durada: 85 min
Gènere: documental
Idioma: castellà
Data d'estrena: 04/10/2019

Aute, ¡ánimo animal!

Luis Eduardo Aute ha marcat a tota una generació amb les seves cançons melòdiques, tendres, sexuals i reivindicatives.

Aute es un creador complert, ple de curiositat per la vida i per l'art. També pel sexe. Es reivindica com un home que estima les dones.

El documental dirigit per Gaizka Urresti, director basc-aragonès de 52 anys, es una mena de recorregut per la vida i miracles del cantant/pintor. També viurem el magnífic i solidari concert "Ánimo Animal" on 20 artistes de la cançó li fan un homenatge cantant les seves cançons. Hi veurem a la Massiel, Rosa Leon, J.M. Serrat, Ana Belén, Jorge Drexler, Víctor Manuel, Silvio Rodríguez, Marwan, Miguel Poveda, ... entre altres. I també, durant el documental sentirem les opinions i comentaris de Forges, Carlos Tena, Gonzalo García Pelayo, ... el seu fill Miki i el propi Aute.

El dos de febrer d'aquest any 2019, a Barcelona se li va fer també un gran homenatge, amb el mateix títol "Ànim animal", amb actuacions de Quicu Pi de la Serra, Paco Ibáñez, Maria del Mar Bonet, Sisa, Marina Rossell, Estopa, Roger Mas, Els amics de les arts, ... entre altres. D'aquest, el documental no en parla.

Aute, es un personatge que no te pels a la llengua, que no li agrada anar de famós i de "divo". La seva passió es la pintura. Ell se sent més pintor que cantautor. Hi ha un moment en el documental que diu "a les meves cases no hi hagut mai un estudi de música, en canvi sempre hi he tingut l'estudi de pintor".

A Aute li agrada experimentar i d'aquí ve la seva faceta de cantant i cinèfil. En un altre moment del documental explica que " Jo era un seguidor de Bob Dylan i vaig veure que rascant quatre acords en una guitarra i amb unes paraules ben posades podies fer una cançó i expressar sentiments i idees". El principi feia cançons per altres. Les conegudes "Rosas en el mar" o "Aleluya", les va començar a cantar i fer famosa a la Massiel i això s'explica molt bé en el documental. Ell no tenia previst sortir a un escenari a cantar, li tenia terror. Com tampoc a gravar cap disc. Van ser, segons explica el propi Aute en el film, les discogràfiques que li van demanar d'una manera "assatjadora" que cantés i gravés les seves cançons.

En el documental no se'n parla, però Aute té una molt

bona relació amb Girona. Ell va néixer a Filipines i l'idioma "mare" és l'anglès. El segon, el castellà. El català el domina molt bé i sense accent, degut a que va fer una part del servei militar a Girona, a les Casernes que hi havia a la carretera de Barcelona. Per guanyar-se permisos, pintava quadres de caire militar pels oficials. Recordo haver-ne vist un, pintat per l'Aute, a la sala de visites de la caserna. També el recordo en una memorable actuació en el Teatre Municipal, un vint-i-dos d'abril de finals dels 80, on va fer un comentari que he utilitzat molt "El maig del 68 a Paris, es va fer famosa una frase que ha estat molt utilitzada: La imaginació al poder", i llavors Aute concreta que aquest va ser el gran error perquè "la imaginació, sempre ha d'estar contra el poder". Anys més tard, el novembre del 2001, va ser quan vaig tenir ocasió d'estar amb ell. Aute fou convidat pel Museu del Cinema -Tomàs Mallol, a una tertúlia, que vam mantenir, durant més d'una hora, per celebrar un dels aniversaris del Museu. Llavors en el Truffaut, vam passar la seva pel·lícula (que en documental en parlen molt) *Un perro llamado dolor*, una interessant pel·lícula, molt personal, que va estar uns anys per fer-la, entre altres coses perquè hi ha 5.000 dibuixos fets per ell a llapis, expressament pel film. L'any 2009 va tornar a venir a Girona, per recollir el Premi Liberpress de cançó.

El 8 d'agost del 2016, amb 72 anys, va patir un infart que el va tenir uns quatre mesos en situació greu i sembla ser que s'està recuperat satisfactòriament. En el documental se'n parla i el concert està fet com a solidaritat dels seus amics per desitjar-li una bona recuperació. Aute no apareix en documental després de l'infart.

Per descomptat que *Aute retrato*, s'ha de veure, per conèixer millor aquest gran personatge, creador, solidari, amic dels seus amics i si es necessari també dels que no ho són. Un home que estima la vida, a les dones i la creativitat. Un home que es fa estimar.

Guillem Terribas

Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona